روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • نمابر: ۸۶۰۳۶۱۲۲ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه • ۴ مهر ۱۳۹۸ • ۲۶ محرم ۱۴۴۱ • ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۹ • سال هفدهم • شماره ۳۵۳۴ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۶ • اذان مغرب ۱۸:۱۴ • اذان صبح فردا ۴:۳۲ • طلوع آفتاب ۵:۵۶

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

اتفاق

صخره‌های مرجانی و جت خصوصی

• **گاردین:** یک پسر ۷ساله کارائیبی منبع الهام پرنس هری شد تا برای فعالیت‌های زیست‌محیطی پایدار قدم در راه بگذارد. به تازگی بنیاد خیریه پرنس هری، نوه ملکه بریتانیا از برنامه‌ای مشترک با ۵ شرکت بین‌المللی بزرگ حوزه گردشگری با عنوان «تراولیست» در رابطه با توسعه و افزایش آگاهی در زمینه گردشگری پایدار و حفاظت محیط زیست در صنعت گردشگری و افزایش مشارکت جوامع بومی در گردشگری پایدار خبر داد. ۵ شرکت بزرگ و بین‌المللی حوزه گردشگری که در این برنامه مشارکت دارند، تریپ ادوایز، ویزا، اسکای اسکنر، سی تریپ، و بوکینگ دات‌کام هستند. به گزارش چمدان پرنس هری در مورد ایجاد این پروژه گفت: «ایجاد این پروژه به خاطر دیداری بود که با پسری ۷ساله در سفر به کارائیب داشتم، او به من گفت به‌خاطر فعالیت کشور شما، صخره‌های مرجانی کشور من در حال از بین رفتن است». این برنامه ۲ سال است که مطرح شده و در حال برنامه‌ریزی است اما اعلام عمومی در روزهای اخیر انجام شد، درست در زمانی که پرنس هری به خاطر استفاده از جت‌های خصوصی در سفرهایش بسیار مورد انتقاد رسانه‌ها و فعالان حوزه محیط زیست است. همین عجله در اعلام عمومی برنامه سبب شد که شرکت‌های مشارکت‌کننده نتوانند برنامه‌های مشخص خود را در این راستا اعلام کنند و اعلام جزئیات اقدامات مدنظر شرکت‌ها برای اجرائی‌کردن این برنامه به ۱۸ ماه آینده موکول شد.

سایت اسکای اسکنر که در زمینه فروش پرواز کار می‌کند هم در سایت خود پروازهای مختلف را از نظر زیست‌محیطی رتبه‌بندی می‌کند، علاوه بر اینکه بودجه‌ای را برای تحقیقات در زمینه مطالعه برای پیداکردن راه‌های جایگزین‌کردن حمل‌ونقل سبز با شیوه‌های حمل‌ونقل کنونی در نظر گرفته است.

البته با وجود این برنامه‌ها نباید بزرگ‌ترین مشکل حوزه گردشگری در زمینه محیط زیست را نادیده گرفت؛ چراکه صنعت حمل‌ونقل هوایی نقش بسیار پررنگی در آلودگی‌های زیست‌محیطی دارد؛ بنابراین این شرکت‌ها باید بیش از هرچیز بر این مسئله تمرکز کنند.در آخر مراسم رونمایی از این طرح پرنس هری در مورد انتقادات به او در مورد پروازهای شخصی با توجه به‌شدت آلودگی‌های صنعت حمل‌ونقل گفت که متأسفانه وی به دلایل ایمنی در برخی موارد نمی‌تواند سفر هوایی خصوصی را رد کند.

کارتون خواب

مخمودجون اشونکولوف

روایت

پرده‌خوانی از جنگ

نقاشی، روایت‌گری، عکس و فیلم در نمایشگاه «۵۷ تا ۶۷ انقلاب و جنگ به روایت امیرشهاب رضویان» در گالری کاما چند روزی است آغاز شده است.

این نمایشگاه حاوی ۹ اثر نقاشی سیاه‌وسفید در اندازه صد در ۱۵۰ سانتی‌متر است که رضویان بر اساس خاطراتش از انقلاب و جنگ کشیده است.

امیرشهاب رضویان، که در دهه پنجم زندگی‌اش به‌سر می‌برد در کارنامه‌اش علاوه بر ساخت ۴۰ فیلم کوتاه، ۷ فیلم سینمایی، آموزش سینما طراحی پوستر روز جهانی مبارزه با نژادپرستی در کشور هلند سال ۱۳۷۵ و نقاشی را در کارنامه‌اش دارد.در روز افتتاحیه نمایشگاه، رضویان در کنار نقاشی‌ها قصه هر اثر را که پر از جزئیات بود، روایت کرد. او این شیوه قصه‌گویی را قبلا در نمایشگاه‌هایی که در آمریکا و کانادا و گالری هیلاج در ایران، داشت اجرا کرده بود. رضویان در مورد نقاشی و روایتگری هم‌زمان می‌گوید:«با شیوه‌ای کودکانه سال‌هاست که نقاشی می‌کنم، بایگانی راکد ذهن را شخم می‌زنم و گاه روایاتی از آن بیرون می‌کشم که مناسب شیوه نقاشی‌هایم است؛ نقاشی‌هایی که زمان در آن جاری است و درام دارد، وقایع یک داستان پشت سرهم یا به‌موازات در نقاشی‌هایم جریان دارند، زبان این روایت‌ها طنزآمیز است، نقاشی‌ها پر از جزئیاتی است که در خدمت یک درام کلی است، درواقع نقاشی‌ها بدون قصه‌هایی که می‌گویم، یک مجموعه جزئیات است که در کنار هم دیده می‌شوند اما بیننده متوجه قصه که می‌شود، نقاشی برایش جذاب‌تر است و مخاطب امروزی که جنگ یا انقلاب را ندیده، با دیدن اثر نقاشی ابتدا با آن ارتباط برقرار می‌کند و تم کلی را که متوجه شود، از نقاشی لذت می‌برد. در واقع نقاشی‌های من همراه یک نوع پرده‌خوانی جدید است».

تم ۵۷ این نمایشگاه وقایعی است که در دوره نوجوانی و انقلاب دیده‌ام و تم ۶۷ این نمایشگاه آدم‌های جنگ است و مشخصا قصه سربازان ارتش است و هر نقاشی با یک حکایت هم‌زمان معرفی می‌شود؛ مثلا حکایت تانکی که برای حفاظت از مجسمه شاه، در وسط میدان مرکزی همدان ایستاده بود.

۱. پاییز سال ۱۳۵۷ تجربه سرنگون کردن مجسمه شاه در سال ۱۳۳۲، باعث شد که حکومت برای محافظت از مجسمه، یک تانک در وسط میدان مرکزی همدان بگذارند.

۲. پاسبان‌ها برای جلوگیری از آتش زدن سینما الوند جلوی سینما مستقر شدند.

۳. مالک سینما تاج و جاهل‌های همراهش، برای محافظت از سینما، روبه‌روی ساختمان آن صف کشیدند.

۴. جوانان انقلابی شهر مقابل تانک ایستادند و شعار مرگ بر شاه سردادند. افسر فرمانده تانک، از ایشان خواهش کرد که ادامه ندهند، اما جوانان گوش نکردند.

۵. درجه‌دار مستقر بر روی تانک، پوشش برزنتی مسلسل را برداشت، همه شعار دهندگان ترسیدند و متفرق شدند. حالا وقت رجزخواندن افسر فرمانده بود که جوانان را به مصاف دعوت می‌کرد.

رضویان برای خلق این آثار لوازم محدودی دارد همچون «یک برگ کاغذ، مداد اتود، روان‌نویس یک‌دهم و یک پاک‌کن». ساده و کودکانه نقاشی می‌کند و مجموعه‌هایی که از حدود سال ۱۳۷۰ تا امروز کشیده است، سیاه‌وسفید هستند.

در مورد نقش زمان در نقاشی‌هایش می‌گوید:

«در نقاشی‌های من گاه قصه‌ها به‌موازات هم اتفاق می‌افتند و گاه قصه‌ها در ادامه هم قرار دارند. یعنی جزئیات قصه‌ها گاه در ادامه هم یک درام را می‌سازند و گاه مجموعه‌ای وقایع هست که در یک‌زمان مشخص دارند، هم‌زمان باهم اتفاق می‌افتند و خلاصه بگویم هیچ‌کدام از نقاشی‌های من مربوط به یک‌لحظه و یا ثبت یک واقعه ساده نیستند». رضویان درباره بخش ۶۷ نمایشگاهش می‌گوید: «من قصه سربازان جنگ را می‌گویم، مثلا حکایت گروهبان سوم کادر خبیری در تابستان ۱۳۶۴:

۱. در پادگان لشگرک، گروهبان سوم کادر خبیری مسئول آموزش اسلحه و رژه ما بود.

۲. هنگام رژه رسمی و قدم آهسته، پوتین سرباز قانعی به باسن خبیری خورد و خبیری خشمگین، قانعی را با یک آفتابه درد دست به نگهبانی مستراح گمارد.

۳. قانعی به سرهنگ شکایت برد و خبیری به جبهه برده شد. چند ماه بعد او را در جبهه دیدیم.

۴. در حمله ۱۸ شهریور، ستوان یعقوبی که دوست خبیری بود شهید شد و پیکرش در نزدیکی پایگاه عراقی‌ها باقی ماند.

۵. خبیری شبانه رفت و پیکر ستوان یعقوبی را آورد، فرمانده گردان به او یک ماه مرخصی تشویقی داد اما خبیری بعد از ۵ روز از شهرش برگشت.

پرورشگاهشان تعطیل شده بود و خبیری جایی برای ماندن نداشت و به جبهه برگشت».

او می‌گوید: «در کنار نقاشی‌ها، روایت‌ها و عکس‌هایی که از دوران جنگ در نمایشگاه گذاشته‌ام، سه فیلم کوتاه هم نمایش می‌دهم؛ ۱- سفر آمریکا با نقاشی‌ها به مدت یک دقیقه که مستندی از نمایشگاه‌های نقاشی‌ام در آمریکا و کانادا در گالری‌هایی که دعوت شده بودم و مکان‌های عمومی‌ای که دعوت نشده بودم است،۲- از برف تا جنگ به مدت هفت‌ونیم دقیقه که مستندی از فیلم‌های هشت میلی‌متری قدیمی‌ام است که از سال ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۴ فیلم‌برداری کرده‌ام،۳- فیلم «چی گفت؟ یا چگونه از باب مارلی انگلیسی آموختم» به مدت ۱۵دقیقه که یک مستند داستانی از سفر من و دوستش نقی در آمریکای قبل از ترامپ است».

این نمایشگاه با چهار شیوه عرضه اعم از نقاشی، قصه‌گویی، عکس و فیلم عرضه می‌شود.

زیر آسمان شهر

چه کنیم تا از مهر جا نمانند؟

پیمان حقیقت‌طلب

بازماندگی کودکان از تحصیل یکی از مسائل بغرنج اجتماعی است. مسئله‌ای که باعث می‌شود تا کودک به چرخه‌ی مخرب فقر وارد شود و هرچه که از زندگی‌اش می‌گذرد، شرایط زندگی‌اش بد و بدتر می‌شود. تحصیل کودکان مهاجر در ایران نیز مسئله‌ای به قدمت حضور مهاجران در ایران است. بسیاری از عوامل بازماندگی کودکان از تحصیل در مورد بازماندگی کودکان مهاجر با شدت بیشتری صدق می‌کند. خوشبختانه در سالیان اخیر با فرمان رهبری مبنی‌بر لزوم تحصیل کودکان مهاجر (چه با مدرک و چه بی‌مدرک) بسیاری از عوامل بازماندگی تحصیل کودکان مهاجر در ایران از بین رفته‌اند. چندین سال است که طرح ثبت‌نام کودکان مهاجر در مدارس ایران اجرا می‌شود. هرساله آموزش‌وپرورش بخش‌نامه ثبت‌نام کودکان مهاجر را با همکاری وزارت کشور تهیه و به مدارس تمام کشور ابلاغ می‌کند. اجرای این طرح در سال‌های اخیر چالش‌های بسیاری را داشته است. به‌گونه‌ای که در سال گذشته عضو بخش بین‌الملل دفتر نهاد رهبری در جلسه‌ای درباره مصوبات درباره ثبت‌نام دانش‌آموزان افغانستانی گفت ممکن است این چالش‌ها کلیت این طرح را با مشکل روبه‌رو کنند. حدادپور در آن نشست گفته بود: تمام تلاش‌مان حفاظت از این روندی است که شکل گرفته تا به سلامت جلو برود. البته در اجرای این طرح اتفاقات و سوءاستفاده‌هایی رخ داده که خدای ناکرده می‌تواند مشکلات جدی برای استمرار طرح‌های این‌چنینی ایجاد کند و بیش از همه مهاجرینی که سابقه سکونت بلندمدت در ایران را دارند متضرر می‌شوند که از آن جمله می‌توان به این موارد اشاره کرد: مورد اول: برابر اطلاعات دریافت شده از دفاتر کفالت و آموزش‌وپرورش، مشخص شده که تعداد قابل‌توجهی از فرزندانی که برای آن‌ها مجوز حمایت تحصیلی صادر شده، برای ثبت‌نام به مدارس مراجعه نکرده‌اند و فرزندان به کار گمارده می‌شوند و صرفا والدین از امتیاز اقامتی این طرح استفاده می‌کنند. مورد دوم: برابر اعلام مراجع مربوطه در ایام ثبت‌نام تحصیلی، آمار ورود اتباع غیرمجاز از راه‌های غیرقانونی به کشور چندین برابر افزایش پیدا می‌کند تا از سهولت ایجادشده برای ثبت‌نام دانش‌آموزان غیرمجاز و دریافت امتیاز اقامتی سوءاستفاده شود که با عنایت به شرایط خاص امنیتی و اقتصادی کشور، قطعا مخاطراتی به‌همراه خواهد داشت.مورد سوم: از آنجایی که در دفاتر کفالت صرفا با خوداظهاری مراجعین اطلاعات هویتی دانش‌آموز و یکی از والدین ثبت می‌شود، این شائبه که افراد مختلف به‌صورت غیرواقعی خود را والدین یک دانش‌آموز معرفی و به‌واسطه آن اقامت دریافت کنند، قوت یافته است؛ به‌طوری‌که یک کودک با مراجعه چندباره به دفاتر کفالت مختلف؛ هربار با هویت جدید و والدین جدید ثبت‌نام کرده است.مورد چهارم: افرادی که با گذرنامه رسمی و اخذ ویزای مشخص صرفا برای زمان محدودی اجازه ورود و تردد در کشور را پیدا می‌کنند، پس از آن با مراجعه به دفاتر کفالت انتظار ثبت‌نام در مدارس را دارند که این خلاف قوانین کنسولی و مختل‌کننده روند رفت‌وآمد رسمی بین دو کشور است. اما با مقایسه‌ی بخش‌نامه‌های سال‌های گذشته‌ی آموزش‌وپرورش برای ثبت‌نام کودکان مهاجر در مدارس می‌بینیم که روندها هرساله رو به بهبود بوده‌اند. آخرین بخش‌نامه برای ثبت‌نام کودکان اتباع خارجی در خرداد ۱۳۹۸ به مدارس کل کشور ابلاغ شد؛ بخش‌نامه‌ای که در آن همه مدارک قابل قبول ذکر شده بود و برای حالت‌های مختلف ثبت‌نام چاره‌اندیشی‌های لازم شده بود. جلوی بسیاری از سوءاستفاده‌ها نیز گرفته شده بود. از جملات درخشان این بخش‌نامه جمله پایانی آن بود: «جداسازی دانش‌آموزان اتباع خارجی از دانش‌آموزان ایرانی ممنوع است».با نگاهی دوباره به عوامل بازماندگی کودکان از تحصیل می‌بینیم که با مجموعه اقدامات سالیان گذشته و همکاری‌های وزارتخانه‌های آموزش‌وپرورش و کشور موانع بوروکراتیک تحصیل کودکان برداشته شده است. عواملی چون نداشتن شناسنامه و اوراق هویتی و فقر اقتصادی و ناتوانی در پرداخت هزینه تحصیل دیگر جزء عوامل اصلی بازماندگی از تحصیل کودکان مهاجر نیستند. بلکه سهم عوامل فرهنگی و اجتماعی بالاتر رفته است. چندی پیش نشستی توسط انجمن دیاران برگزار شد و در آن به تحصیل کودکان مهاجر در ایران پرداخته شد. افراد صاحب‌نظر در بحث تحصیل کودکان مهاجر و چند نفر از مهاجران به بیان تجربیات خود پرداختند. یکی از مباحث بسیار جدی در این نشست موانع فرهنگی برای تحصیل کودکان مهاجر در ایران بود. نادر موسوی، مدیر مدرسه فرهنگ در این نشست به ذکر یکی از موانع فرهنگی و راهکار او برای مقابله با آن پرداخته بود: در بسیاری از خانواده‌های مهاجر پسرها از دخترها ارج و قرب بیشتری دارند. به گونه‌ای که دخترها را بچه‌های خود نمی‌دانند. نادر موسوی برای ممانعت از چنین محرومیتی یک راهکار ساده اندیشیده بود. او به هنگام ثبت‌نام کودکان پسر حتما از خانواده مشخصات تمام اعضای خانواده مهاجر را طلب می‌کرد. تا زمانی که فرد مشخصات تمام اعضای خانواده را ارائه نمی‌کرد او از ثبت‌نام خودداری می‌کرد. در موارد بسیاری با گرفتن مشخصات تمام اعضای خانواده مشاهده می‌کرد که آن خانواده دخترانی در سن تحصیل نیز دارند. در مورد آنان پرس‌وجو می‌کرد و در صورتی که آن دختر محروم از تحصیل شده بود، حتما کاری می‌کرد که خانواده دختر را هم در مدرسه‌ای ثبت‌نام کند.به نظر می‌رسد با تحولات سالیان گذشته نقش عوامل فرهنگی در بازماندگی تحصیل از کودکان بسیار پررنگ‌تر شده است. عواملی که برای مقابله با آن به راهکارهایی ساده اما هوشمندانه همچون راه‌حل آقای نادر موسوی و یک همکاری جمعی بزرگ نیاز است.

زنان

زنان افغان در آرزوی مهاجرت

مؤسسه گالوپ به تازگی نظرسنجی که در سال ۲۰۱۸ انجام داده منتشر کرده است، نظرسنجی که می‌تواند هم چون زنگ خطری رعدآسا به نظر برسد. طبق این نظرسنجی تقریبا نیمی از زنان افغان دوست دارند که کشورشان را ترک کنند. از سال ۲۰۱۶ تاکنون درصد زنانی که مایل به مهاجرت هستند، افزایش یافته به‌گونه‌ای که در سال ۲۰۱۸ بیش از ۴۷ درصد آنان گفته‌اند علاقه‌مند به ترک کشور هستند.

نزدیک به دو دهه از زمان جنگ گذشته است و در نظرخواهی که با عنوان «مبارزه برای حقوق و عزت زنان» انجام شده، بررسی‌های گالوپ در سال ۲۰۱۸ نشان داد که زنان افغان دررابطه با آزادی انتخاب در زندگی خود، کمترین میزان رضایت را در بین زنان جهان دارند تنها ۳۳٪ گفتند که از انتخاب‌های داخل زندگی خود راضی هستند.۸۰٪ زنان نیروی کار در خارج هستند ۹۱٪ زنان داخل دارای تحصیلات ابتدایی یا کمتر هستند.

از طرفی آنان هرروز با ترس بیشتری روبه‌رو هستند؛ چراکه طالبان در حال قدرت گرفتن در عرصه سیاسی و دیپلماسی است. درصد زنان افغان که می‌گویند به مهاجرت علاقه دارند، از سال ۲۰۱۶ تقریبا سه برابر شده‌اند و برای اولین بار، به طور قابل‌توجهی از درصد مردان بیشتر است، (۳۵٪) مردان مایل به ترک کشور هستند. آلمان و ترکیه مقصدهای مطلوب هستند: افغان‌هایی که می‌گویند دوست دارند به کشور دیگری منتقل شوند، به‌احتمال‌زیاد آلمان (۱۹٪) و ترکیه (۱۹٪) را نام می‌برند، دو کشوری که پناهندگان افغان در آنها دومین جمعیت پناهنده بعد از سوری‌ها را تشکیل می‌دهند. ایالات متحده که اغلب مقصد شماره یک برای بیشتر مهاجران بالقوه جهان است، بیشترین مورد را دارد؛ به‌طوری‌که ۱۲٪ آنها می‌گویند دوست دارند به آنجا بروند. نویسنده گالوپ معتقد است درصد فزاینده افغانستانی‌هایی که مایل به مهاجرت هستند، احتمالا به‌زودی در اروپا زنگ خطر را ایجاد خواهد کرد. در سال ۲۰۱۵ نیز اروپا شاهد مهاجرت گسترده مهاجران و پناهجویان از افغانستان بوده است. بااین‌وجود، گالوپ دریافته است که درصد افرادی که مایل به مهاجرت هستند، بسیار زیاد است. بالاتر از درصد کسانی که درنهایت به این کار اقدام می‌کنند. این نظرسنجی برای دولت آینده افغانستان که اکنون انتخابات آن برگزار می‌شود، مورد توجه باید قرار گیرد.

این آمار هشداری است برای دولت بعدی افغانستان که باید سیاست جدیدی پیدا کند و به افغان‌ها -به‌ویژه زنان -کمک کند تا انتظار آینده بهتری در این کشورشان را داشته باشند. در واقع یک‌چهارم میلیون‌ها افغان که این چند روز در انتخاب رئیس‌جمهور شرکت می‌کنند علاقه‌ای به حضور در کشورشان ندارند. نیمی از زنان ترجیح می‌دهند جای دیگری باشند؛ اگر ممکن باشد. درواقع طبق بررسی‌های گالوپ زندگی در افغانستان در سال ۲۰۱۸، از بسیاری سطوح در بدترین شرایط یک دهه گذشته بوده است. افغان‌ها احساس امنیت کمتری می‌کنند و بیشتر برای یافتن کار تلاش کردند و زندگی خود را بدتر از هرکس دیگری در کره زمین ارزیابی می‌کنند. آنان در کشنده‌ترین سال برای غیرنظامیان افغانستان از زمانی که سازمان ملل متحد به ثبت تلفات می‌پردازد، تاکنون زندگی کرده‌اند و بسیاری از آنها حتی اطمینانی برای تهیه غذای مناسب روزانه هم ندارند. تمایل افغان‌ها به مهاجرت در دو سال گذشته در سراسر کشورشان افزایش یافته است اما بیشترین میزان در جنوب غربی افغانستان است؛ جایی که طالبان کنترل خود را از دست داده‌اند و خشک‌سالی شدید بسیاری از مردم افغانستان را به فقر و عدم امنیت غذایی بیشتری سوق داده است. ۵۲ درصد آنان گفته‌اند اگر می‌توانستند دوست داشتند به‌طور دائم از کشور دور شوند.

نیکی، امتداد راه حسین(ع) است

با اهدای نذورات خود به موسسه خیریه کهریزک، ما را یاری کنید.

موسسه خیریه کهریزک
مرکز نگهداری، درمان و آموزش معلولین و سالمندان غیردولتی، غیرانتفاعی، مردمی

کمک‌های مردمی: ۴۲۱۱۴
روابط عمومی: ۸۸۳۱۰۶۸۸
www.kahrizak.com

*۷۳۳*۱۰۰۰۱#
*۷۸۰*۴۲۱۱۴#